

Det ærede Medlem (Ulrich) sagde, at han var i Stand til at præstere en fuldt retfærdig Ligning (Ulrich: Det sagde jeg ikke) . . . men en Ligning, som var meget bedre end den nuværende. Det er højst sandsynligt, at det ærede Medlem mener, at hans Ligning er adskilligt bedre, men det ærede Medlem kan ikke være sikker paa, at der ikke er 139 andre, som vil mene noget andet. Det er i alt Fald efter min Opfattelse ugørligt paa det nærværende Tidspunkt at gaa til en Ændring af det Ligningsgrundlag, som en Gang er vedtaget. Hvad man kan ønske, er at finde Udvej til paa den Maade, jeg har nævnt, at bringe Korn ud til en Produktion, som visse Steder vil have Vanskeligheder. Derimod haaber jeg i høj Grad paa, at det ærede Medlems Forslag om en bedre Ligning vil kunne blive stillet til Disposition for det kommende Aars Vedkommende; da vil vi faa at se, om det ærede Medlem har haft en heldig Haand og har kunnet finde en Vej, som er bedre end den, vi hidtil har betraadt.

Det ærede Medlem (Ulrich) mente, at Kornet til Norge udtrykkelig var indbefattet i Loven. Det er rigtigt, at da jeg fremsatte Lovforslaget om Kornordningen, ønskede jeg, at der paa Statens Haand skulde være 1 Mill. Tdr. Korn, som den kunde anvende i Vareudvekslingsøjemed, idet jeg mente, at vi i saa Fald vilde staa stærkt under Forhandlingerne med Norge om Gødningen. Det har ogsaa i høj Grad vist sig, at jeg havde Ret i saa Henseende. Men Ligningen blev nedsat med det Kvantum, som jeg særlig havde beregnet til Vareudveksling. Naar nu det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) efter at have deltaget i Mødet her i Gaar vil sige, at vi med Hensyn til Leveringen af Korn til Norge er stillede paa ganske samme Maade som i Foraaret, saa begriber jeg ham ikke, thi det, som da forelaa, var, at jeg ønskede, at der paa Statens Haand skulde være Korn i Vareudvekslingsøjemed, fordi vi vidste, at Norge maatte ønske det som Kompensation for Gødning, og vidste, at det sandsynligvis vilde blive den eneste Udvej til at faa Gødning. Dette berøvede man mig imidlertid den Gang; man formindskede Kvantumet paa den Maade, jeg har angivet. Men nu foreligger der, som det ærede Medlem ved en Overenskomst, som er betinget af denne Levering. Det, der den Gang var noget, som vi ønskede og ventede og regnede med, er altsaa nu en Pligt. Følgelig ligger Sagen nu helt anderledes, og det ærede Medlem vilde ikke, hvis han selv skulde have Ansvar for at opfylde Overenskomsten,

kunne tænke sig at afgive Korn, der skal bruges til at opfylde en Pligt, paa det løse Haab, at man maaske kan faa noget andet ind paa anden Maade. Nej, saadan handler man ikke, naar Ansvar er paahvilet en.

Jeg skylder det ærede Medlem en Bemærkning vedrørende Familiegrisen, som jeg ikke fik fremsat forrige Gang. Det ærede Medlem oplæste to Stykker af Landbrugsudvalgets Skrivelse angaaende Grisen; og da det ærede Medlem velvilligst selv har vist mig, hvor det stod, vil han ikke have noget imod, at jeg oplæser det, som er Hovedsagen, men som han undlod at læse. Der staar nemlig følgende: „Idet Udvalget formænte, at det ærede den største Sympati for alle Bestræbelser, der gaar ud paa at gøre det muligt at benytte Affald fra Husholdningerne, vedtog man at udtale, at man vilde kunne gaa med til, at der i Lighed med, hvad der i 1917 fandt Sted, gives Tilskud til Svineopdræt i jordløse Huse paa Landet (herunder ogsaa Stationsbyer), samt at der hertil føjes en Bestemmelse om, at et saadan Tilskud ogsaa kan udstrækkes til Familier i Byer — særlig i mindre Provinsbyer —, naar det efter vedkommende Families hele Forhold maa antages, at de er i Stand til at opfede en Gris ved at skaffe saa meget brugeligt Affald, at dette i Forbindelse med det foreslaaede Tilskud kan formodes at give det tilstræbte Resultat.“ Det er netop den Ordning, som er gennemført, der her tilraades. Hele Planen er gaaet ud paa at gennemføre dette, og som det ærede Medlem ved af de Tal, jeg nu har forelagt, er der ikke sket Opfordring af en saadan Art til Svinehold i de større Byer; at der derved indtraf Urimeligheder. Det ærede Medlem ved, at der kun findes ganske faa Svinehold i de større Byer. Men det ærede Medlem har heller ikke selv i sin Indstilling sagt, at de ikke maatte være i de større Byer, ganske simpelt fordi det vilde være urimeligt at udelukke Folk, som tilfældigvis bor i Vanløse eller Emdrup, paa Københavns Kommunes Grund, og som bor under ganske tilsvarende Vilkaar som Folk i Stationsbyerne, fra at nyde de samme Begunstigelser i saa Henseende. Det er det af ham selv anbefalede, der er gennemført, og Tallene viser, at det netop er det, man ønskede, der er opnaaet. Men saa forekommer det mig, at man ikke skal spotte og misrekommandere det, der er gennemført, som om det var noget helt andet.

Formanden: Folketingsmand Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.